

neboť podle § 1416 obč. z. jest při několika jistinných pohledávkách věřitele z placení nejprve odečísti jistinu, která byla již pohledávána, neb aspoň dospělá, a pak teprve jistinu, která je dlužníku nejobtížnější. Ani názor, že při použití § 1416 obč. z. musí útraty jakožto vedlejší pohledávka ustoupiti jistinným pohledávkám, nemá opory v zákoně, poněvadž § 1416 obč. z. nemluví o útratách, ani o vedlejších pohledávkách, nýbrž jen o úrocích, jimž však dává přednost před jistinou. Z toho plyne, že s útratovou pohledávkou jest s hlediska § 1416 obč. z. nakládati jako s obyčejnou jistinnou pohledávkou (srv. rozh. č. 11679 sb. n. s. Odvolací soud právem z částky 550 Kč zaslané žalobkyni dne 4. prosince 1931 odečetl nejprve její útratovou pohledávku 338 Kč, ježto byla tohoto dne již splatná, a nikoliv vyrovnací kvotu, jež se stala splatnou teprve dne 12. prosince 1931, když o odečtení na kvotu žalovaný výslovně nepožádal (§ 1415 obč. z.).

Čís. 14419.

Přípustnost dovolacího rekursu v případech přerušení sporu na podkladě § 3 vládního nařízení č. 160/34 Sb. z. a n., jest posuzovati podle §§ 514, 528 c. ř. s.

(Rozh. ze dne 5. června 1935, R I 515/35.)

P r v ý s o u d přerušil řízení, zjistiv z výměru min. soc. péče, vydaného podle § 3 vl. nař. č. 160/34 sb. z. a n., že žalované družstvo nemá vypláceti svým členům částky, jimiž přispěli k úhradě stavebního nákladu jeho domů. **R e k u r s n í s o u d** změnil rozhodnutí prvního soudu a návrh žalovaného družstva na přerušení řízení zamítl.

V otázce přípustnosti dovolacího rekursu do tohoto usnesení uvedl **n e j v y š š í s o u d**:

Dovolací rekurs je přípustný, třebaže rekursní soud svým výrokem zamítl návrh na přerušení řízení, v kterémžto případě jinak nemohou taková rozhodnutí býti brána v odpor (§ 192 odst. 2 c. ř. s.), poněvadž v souzeném případě přerušení sporu prvním soudem se nestalo podle § 190 c. ř. s., nýbrž bylo vydáno na podkladě § 3 vládního nařízení č. 160/34 sb. zák. a nař., a to podle analogie § 7 obč. z., §§ 159, 162 c. ř. s., § 7 konk. ř. a § 3 vládního nařízení č. 142/34 sb. z. a n. V takových případech nutno přípustnost dovolacího rekursu posuzovati jen dle §§ 514, 528 c. ř. s. (rozh. č. 13707, 7822, 6665 sb. n. s.); poněvadž pak v souzeném případě napadeným usnesením bylo změněno usnesení prvního soudu, jest dovolací rekurs přípustný.

Čís. 14420.

K § 44 zák. č. 70/1873 ř. z. o společenstvech. Pokud není prokázáno uspokojení věřitelů, nelze vymazati společenstvo z obchodního rejstříku.

(Rozh. ze dne 5. června 1935, R I 528/35.)